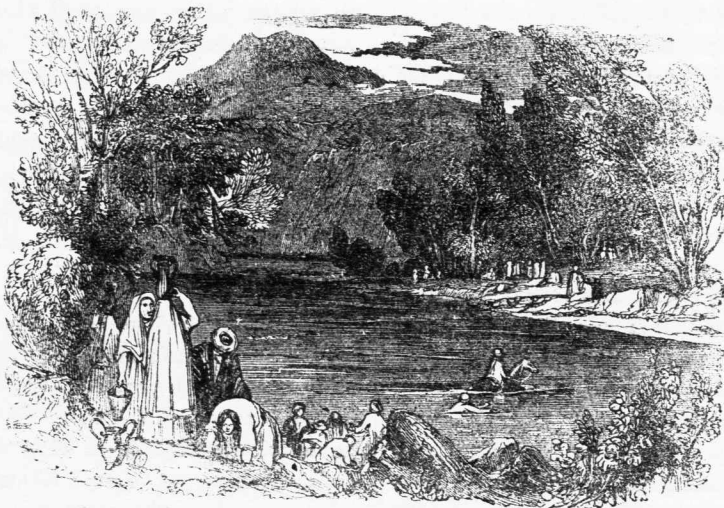

τοῦ ἐπὶ τῶν γεννημάτων βαρέος δασμοῦ, καὶ δημοτικὸν συμβούλιον πρὸς ἐκλογὴν ἀντιπροσώπων, οἵτινες νὰ γνωστοποιῶσι τὰς χρεῖας καὶ τὰ παράπονα τῶν κατοίκων. Ἐπίτροποι Ἐρευνηταὶ ἀπεστάλησαν κατὰ συνέπειαν ἐξ Ἀγγλίας εἰς Μελίτην τὸν Σεπτέμβριον, 1836, νὰ ἐξετάσωσι καὶ ἀναφερθῶσι περὶ τῶν ἐκτεθέντων δεινῶν· καθ' ὑπαγόρευσιν δ' αὐτῶν ἐνηργήθησαν ἤδη κοινωφελεῖς τινὲς μεταρρύθμισεις· ὅλον, ἡ πλήρης ἀτέλεια τῶν λιμένων τῆς Μελίτης δι' ὄλας τὰς ξένας πραγματείας, τοῦ δασμοῦ μένοντος ἐπὶ τῶν ἀναλώσεως μόνον εἰδῶν· ἡ μεταρρύθμισις τῶν γραμματειῶν τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἡ δικαιότερα διανομὴ τῶν ἀνωτέρων ὑπουργημάτων, ἅτινα πρότερον μὲν κατείχοντο σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ὑπ' Ἀγγλων διὰ προστασίας, νῦν δὲ καὶ ὑπὸ Μελιταίων· νέος διοργανισμὸς τοῦ πανεπιστημίου, καὶ ἡ εἰσαγωγή στοιχειώδους ἐκπαιδεύ-

σεως διὰ τὰς κατωτέρας τάξεις· καὶ τελευταῖον, ἡ πλήρης ἄδεια τοῦ τυπῶν καὶ ἐκδίδειν, ὥστε νὰ γνωστοποιῶσιν οἱ κάτοικοι τὰ παράπονά των εἰς τὴν Βρετανικὴν κυβέρνησιν καὶ τὸ Βρετανικὸν ἔθνος.

Ἀλλὰ μεγαλητέραν ἀκόμη ὠφέλειαν ἀπήλαυσε καὶ ἐλπίζει νὰ ἀπολαύσῃ ἡ Μελίτη ἀπὸ τὴν πρόοδον τῆς ἀτμοπλοίας· ὄχι μόνον διότι αὐτόθεν περνῶσιν ὄλα τὰ Γαλλικὰ ἀτμόπλοια, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκ τῆς μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἰνδιῶν νεωστὶ ἀρξαμένης συγκοινωνίας διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης. Περιηγητὰς ἐκ παντὸς ἔθνους βλέπει τις τὴν σήμερον καθ' ἑκάστην εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Βαλλέττας. Ἡ μεγάλη δ' αὕτη συρροὴ ἐπέφερε τὴν σύστασιν ξενοδοχείων τῆς πρώτης τάξεως, καὶ προσέτε κατὰ συνέπειαν αὐτῆς βελτιωθὲν τὸ καὶ πρὶν ἀξιόλογον λοιμοκαθάρτηριον τῆς Μελίτης ἀποκατέστη νῦν τὸ πρῶτον ἐν τῇ Μεσογείῳ.

Ο ΙΟΡΔΑΝΗΣ.

Ὁ ΙΟΡΔΑΝΗΣ εἶναι μὲν ὁ κυριώτερος ποταμὸς τῆς Χα-ναάν, ἀλλὰ μ' ὅλον τοῦτο ἀσήμαντος, καὶ περὶ τὰ τέσσαρα μίλια ἐκ τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ μόλις ἔχει τριάκοντα πηγῶν πλάτος· ῥέει δὲ θολὸς καὶ ὀρμητικὸς. Ὀλόκληρος ὁ δρόμος αὐτοῦ εἶναι περίπου 130 μιλίων· πηγάζει περὶ τὰ τέσσαρα μίλια πρὸς τὸ βρεισηανατολικὸν τοῦ Βανιάς, διέρχεται τὰ ὕδατα τοῦ Μερῶμ καὶ τὴν λίμνην Τιβεριάδα, καὶ χύνεται μετὰ μεγάλης ὀρμῆς εἰς τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν. Αἱ ὄχθαι ἀναβαίνουνσι περὶ τοὺς δώδεκα πόδας ὑπὲρ τοῦ ὕδατος. Ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς ὑπάρχει καὶ χαμηλοτέρα τις ὄχθη, ἐσκεπασμένη ὑπὸ καλάμων, ἰσῶν, καὶ δαφνοκεράσων, ὅπου εὐρίσκουσι μὲν σκέπην τὰ θηρία κατὰ τὴν ξηρὰν ὥραν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἀποδιώκονται δὲ ὅταν αἱ βροχαὶ ἀναβιβάσωσι τὸν ποταμὸν. Ὁ Ιορδάνης ἐπλημύρει ὄλας τὰς ὄχθας του ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ Ναυῆ, ἀλλὰ τοῦτο οὐδέποτε συμβαίνει τὴν σήμερον. Τινὲς μὲν διῆσχουρίζονται ὅτι ὁ ἱστοριογράφος ἐννοεῖ ἐνταῦθα τὴν κάτω μόνον ὄχθη· ἀλλὰ διακτὶ λέγει ῥητῶς, «Ὅλας τὰς ὄχθας αὐτοῦ;»

Ἔπεται λοιπὸν ὅτι τοπάλαι ἐπιπτεν ἀφθονωτέρα ποσότης βροχῆς, ἥτις καὶ καθίστανε τὴν γῆν ὅποιαν οἱ προφῆται τὴν περιγράφουσι, ῥέουσιν μέλι καὶ γάλα· διότι σήμερον βέβαια δὲν εἶναι τοιαύτη. Οἱ Ἰσραηλιταὶ εἶχον λάβει τὴν ἐπαγγελίαν ὅτι, ἂν ὑπήκουον εἰς τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, ἡ βροχὴ ἤθελε πέμπασθαι ἐν καιρῷ, καὶ τὴν ἀπειλὴν ὅτι ἡ ἀνομβρία ἤθελεν εἶσθαι ἡ ποινὴ τῆς ἀπειθείας των. Τὴν πεδιάδα τοῦ Ιορδάνου κατὰ τὸ θέρος δὲν δύναται τις κάλλιον νὰ περιγράψῃ παρὰ μὲ τοὺς προφητικὸς λόγους τοῦ Μωϋσέως, «Καὶ ἔσται σοι ὁ οὐρανὸς ὁ ὑπὲρ κεφαλῆς σου χαλκοῦς, καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου σιδηρᾶ.»

Πολὺν χρόνον ἠγνοεῖτο τοῦ καὶ διὰ τίνος μέσου ἐξεκινούντο τὰ ὕδατα τοῦ Ιορδάνου πρὸ τῆς γενέσεως τῆς Ἀλμυρᾶς Θαλάσσης· ἐκ νεωτέρων ὁμῶς ἀνακαλύψων καθίσταται πιθανόν, ὅτι ἐπιπτον εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν διὰ τοῦ ἀνατολικοῦ αὐτῆς κόλπου.

Ἴδε καὶ Ἀποθ. Τόμ. Β'. Σελ. 38, 87.